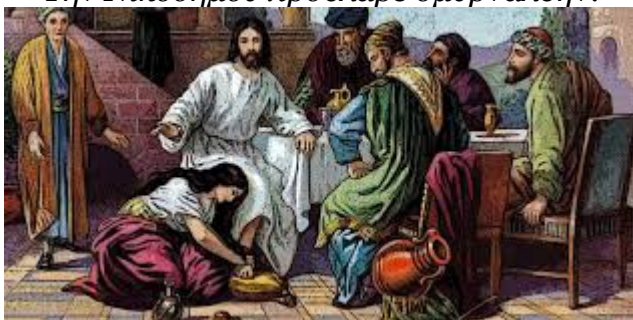


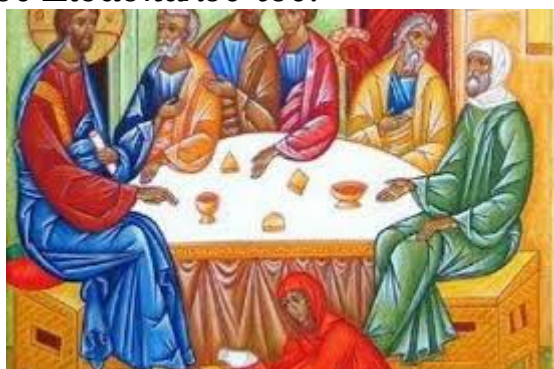
Η Μεγάλη Τετάρτη [Μ. Τρίτη εσπέρας] Τι θα ακούγαμε στους ναούς μας.

Κ.Α.Ο.

*Γυνή, βαλοῦσα σώματι Χριστοῦ μύρον,
Τὴν Νικοδήμου προῦλαβε συμρναλόην.*



Κατά την Μεγάλη Τετάρτη θυμόμαστε το γεγονός της αλείψεως του Κυρίου με μύρο από μια πόρνη γυναίκα. Επίσης φέρεται στη μνήμη μας, η σύγκλιση του Συνεδρίου των Ιουδαίων, του ανωτάτου δηλαδή Δικαστηρίου τους, προς λήψη καταδικαστικής αποφάσεως του Κυρίου, καθώς και τα σχέδια του Ιούδα για προδοσία του Διδασκάλου του.



Δύο μέρες πριν το εβραϊκό Πάσχα, καθώς ο Κύριος ανέβαινε προς τα Ιεροσόλυμα, κι ενώ βρισκόταν στο σπίτι του λεπρού Σίμωνα, τον πλησίασε μια πόρνη γυναίκα κι άλειψε το κεφάλι Του με πολύτιμο μύρο. Η τιμή του ήταν γύρω στα τριακόσια δηνάρια, πολύτιμο άρωμα και γι' αυτό οι μαθητές την επέκριναν και περισσότερο απ' όλους ο "ταμίας" Ιούδας. Γνώριζαν οι μαθητές καλά πόσο μεγάλο ζήλο έδειχνε πάντοτε ο Χριστός για την ελεημοσύνη προς τους φτωχούς. Ο Χριστός όμως την υπερασπίσθηκε, για να μην αποτραπεί απ' το καλό της σκοπό. Τους είπε ότι για λίγο ακόμη θα τον έχουν κοντά τους. "Τους φτωχούς", είπε, "θα τους έχετε πάντα". Ανέφερε μάλιστα και τον ενταφιασμό Του, προσπαθώντας να αποτρέψει τον Ιούδα από τη προδοσία, αλλά μάταια. Τότε απέδωσε στη γυναίκα την μεγάλη τιμή να διακηρύσσεται το ενάρετο έργο της σε ολόκληρο την οικουμένη.

Ο Ιερός Χρυσόστομος υποστηρίζει ότι δύο ήταν οι γυναίκες που άλειψαν με μύρο τον Κύριο. Οι τρεις πρώτοι Ευαγγελιστές αναφέρουν μια και την ίδια γυναίκα, που πήρε την ονομασία πόρνη. Ο Ευαγγελιστής Ιωάννης όμως κάνει λόγο και για άλλη γυναίκα, αξιοθαύμαστη και σεμνή, τη Μαρία την αδελφή του Λαζάρου, που άλειψε τα άχραντα πόδια Του σκουπίζοντας τα με τις

τρίχες των μαλλιών της.

Ἀπολυτίκιον

Ἦχος πλ. Δ'.

Ἴδου ὁ Νυμφίος ἔρχεται ἐν τῷ μέσῳ τῆς νυκτός, καὶ μακάριος ὁ δοῦλος, ὃν εὐρήσει γρηγοροῦντα, ἀνάξιος δὲ πάλιν, ὃν εὐρήσει ῥαθυμοῦντα. Βλέπε οὖν ψυχὴ μου, μὴ τῷ ὕπνῳ κατενεχθῆς, ἵνα μὴ τῷ θανάτῳ παραδοθῆς, καὶ τῆς βασιλείας ἔξω κλεισθῆς, ἀλλὰ ἀνάνηψον κρᾶζουσα· Ἄγιος, Ἄγιος, Ἄγιος εἶ ὁ Θεός, διὰ τῆς Θεοτόκου ἐλέησον ἡμᾶς.



Καὶ τὸ Τροπᾶριο τῆς Κασσιανῆς:

Δοξαστικὸ τῶν αποστίχων τῶν Αἰνῶν τῆς Μεγάλῃς Τετάρτης, μέλος Π. Λαμπαδαρίου. Ἦχος πλάγιος Δ'

"Κύριε, ἡ ἐν πολλαῖς ἁμαρτίαις περιπεσοῦσα γυνή, τὴν σὴν αἰσθομένη θεότητα, μυροφόρου ἀναλαβοῦσα τάξιν, ὄδυρομένη, μύρα σοι, πρὸ τοῦ ἐνταφιασμοῦ κομίζει. Οἴμοι! λέγουσα, ὅτι νύξ μοι ὑπάρχει, οἴστρος ἀκολασίας, ζοφώδης τε καὶ ἀσέληνος ἔρωσ τῆς ἁμαρτίας. Δέξαι μου τὰς πηγὰς τῶν δακρῶν, ὁ νεφέλαις διεξάγων τῆς θαλάσσης τὸ ὕδωρ κάμφθητί μοι πρὸς τοὺς στεναγμοὺς τῆς καρδίας, ὁ κλίνας τοὺς οὐρανοὺς τῇ ἀφάτῳ σου κενώσει. Καταφιλήσω τοὺς ἀχράντους σου πόδας, ἀποσμηξῶ τούτους δὲ πάλιν τοῖς τῆς κεφαλῆς μου βοστρύχοις ὧν ἐν τῷ παραδείσῳ Εὐὰ τὸ δειλινόν, κρότον τοῖς ὠσὶν ἠχηθεῖσα, τῷ φόβῳ ἐκρύβη. Ἀμαρτιῶν μου τὰ πλήθη καὶ κριμάτων σου ἀβύσσους τίς ἐξιχνιάσει, ψυχοσῶστα Σωτήρ μου; Μὴ με τὴν σὴν δούλην παρίδης, ὁ ἀμέτρητον ἔχων τὸ ἔλεος.

ΑΠΟΔΟΣΗ ΣΤΑ ΑΓΓΛΙΚΑ ENG. VERSION : Lord, when the woman who had fallen into many sins perceived Your divinity, she assumed the role of a myrrh-bearing woman, and lamenting brought fragrant oils to anoint You before Your burial. "Woe is me," she says. "Night for me is a frenzy without restraint, very dark and moonless, a sinful love-affair. Accept the fountains of my tears, You who draw out from the clouds the water of the sea. Take pity on me, and incline to the sighing of my heart, You who bowed the heavens by Your ineffable self-emptying. I shall cover Your unstained feet with kisses, and wipe them dry again with the locks of my hair; those feet, whose sound at twilight in Paradise echoed in Eve's ears, and she hid in fear. Who can reckon the multitude of my sins, or fathom the depths of Your judgments, O my life-saving Savior? Do not despise me, Your servant, since without measure is Your mercy."